

се присмивах и казвах че са пили много сладко вино. (14) А Петър съ единнадесетъ стаях, възвися гласъ си, и проговори имъ: Маже Юдене, и всинца които живѣте въ Иерусалимъ, това да знаете, и дайте внимание на моитѣ думи; (15) защото тѣзи не са пияни, както вий мислите, понеже е третий часъ на деньтъ; (16) но това е речено то чрѣзъ пророка Иониа: (17) "И ще бѣде за последнитѣ дни, казва Богъ, "ще излѣкь отъ мойтъ Духъ на всяка плътъ; и ще про- рокуватъ синоветъ ви и дѣщеритъ ви, и въошитѣ ваши видѣния ще виждатъ, и стар- катѣ ваши съвѣща ще сънуватъ; (18) и още прѣзъ ония дни ще излѣкь отъ Духа моего на рабитѣ мои, и на рабинитъ мои, и "ще пророчествуватъ; (19) и "ще покажъ чудеса на небето, горѣ и знамения долу на земята, кръвъ и огнь и пара отъ димъ; (20) "слѣд- него, ще се прѣвърне въ тьмота и луната въ кръвъ, прѣди да дойде великийтъ и прѣ- свѣтлийтъ день Господень; (21) и ще бѣде че, всякой "който призове името Господне спасенъ ще бѣде." (22) Маже Израилчане, послушайте тѣзи думи: Исуса Назарянина, доказанъ вамъ отъ Бога, съ сили, чу- деса и знамения които Богъ направи чрѣзъ него, по срѣтъ васъ, както и вий знаете. (23) него, "прѣдаденъ по прѣдопрѣдѣлената воля и прѣдвѣдението Божие, вий като Рха- нукхе, чрѣзъ разпѣтъ на беззаконници, на кръста го приковахте и убихте; (24) ского- то Богъ въскрѣси като развърза болѣзнитъ на смъртъта, понеже не бѣ възможно да бѣ- де държанъ той отъ нея. (25) Защото Давидъ казва за него: "Гледахъ Господа прѣдъ се-

бе си, винаги; понеже е отъ десната ми страна, да се не поклати; (26) за това сърдцето ми се развесели, и зарадва се я- зикътъ ми, а още и плътта ми въ надежда ще почива; (27) защото нѣма да оставишъ душата ми въ адъ, нито ще оставишъ прѣ- подобниитъ си да види истѣние; (28) иза- видъ си ми платицата на животътъ: съ янчето си ще ми исплиши съ весела. (29) Ма- жие братие, можъ да ви кажъ свободно за Упатриарха Давида че умръ и погребенъ бѣ, и гробътъ му е у насъ до днешний день. (30) И тѣй, понеже бѣше пророкъ, вѣ знае- ше че съ клѣтва му се закль Богъ че отъ плодътъ на неговитѣ чрѣсла, но плътъ не въ- дигне Христа да го постави на прѣстольтъ му, (31) прѣдвидъ и говори за въскрѣсене- то Христово, че "не бѣ оставена душата негова въ адъ, нито плътта му видѣ истѣ- ние. (32) "Тоговъ Исуса въскрѣси Богъ, "ча което вий всинца сми свидѣтели. (33) И тѣй, "шкато се възнесе съ Божията десница, и "идъ отъ Отца общанието на Святаго Духа, "бидѣ това което сега вий виждате и чувате. (34) Защото Давидъ не е възлѣзълъ на небе- са; но той казва: "Рече Господъ Господу моему: Сиди отъ десно ми. (35) докль поло- жъ враговетъ твои подножие на нозѣтъ ти. (36) И тѣй, здраво да знае всичкий домъ Израилевъ че тоговъ Исуса когото вий рас- пѣхте, "Богъ е него направилъ Господъ и Помазаниитъ. (37) "Това като чухъ тѣ, "дойде сърдцето имъ въ умиление, и рекохъ на Петра и на другитъ апостоли: "Що да сторимъ, мажие братие? (38) И Петъръ имъ рече: "Покайте се, и всякой отъ васъ да се кръсти въ име-

1 Сол. 5; 7. Иса. 44; 3. 11; 19. 36; 27. Ионилъ 2; 28, 29. Зах. 12; 10. Ион. 7; 38. Гл. 10; 45. Гл. 21; 9. Гл. 21; 4, 9, 10. 1 Кор. 12; 10, 28. 14; 1, и др. Ионилъ 2; 30, 31. Мат. 24; 29. Мар. 13; 24. Лука 21; 25. Рим. 10; 13. Иоан. 3; 2. 14; 10, 11. Гл. 10; 38. Евр. 2; 4. Мат. 26; 24. Лука 22; 22. 24; 44. Гл. 3; 18. 4; 28. Гл. 5; 30. Ст. 32. Гл. 3; 15. 4; 10. 10; 40. 13; 30, 34. 17; 31. Рим. 4; 24. 8; 11. 1 Кор. 6; 14. 15; 15. 2 Кор. 4; 14. Гал. 1; 1. Ефес. 1; 20. Кол. 2; 12. 1 Сол. 1; 10. Евр. 13; 20.

1 Пет. 1; 21. Иса. 16; 8. 3 Цар. 2; 10. Гл. 13; 36. 2 Цар. 7; 12, 13. Псал. 132; 11. Лука 1; 32, 69. Рим. 1; 3. 2 Тим. 2; 8. Псал. 16; 10. Гл. 13; 35. Ст. 24. Гл. 1; 8. Гл. 5; 31. Фил. 2; 9. Евр. 10; 12. Иоан. 14; 26. 15; 26. 16; 7, 13. Гл. 1; 4. Гл. 10; 45. Ефес. 4; 8. Псал. 110; 1. Мат. 22; 44. 1 Кор. 15; 25. Ефес. 1; 20. Евр. 1; 13. Гл. 5; 31. Зах. 12; 10. Лука 3; 10. Гл. 9; 6. 16; 30. Лука 24; 47. Гл. 3; 19.